

CLASICI ROMÂNI

Ion Minulescu

VERSURI

CORINT
EDUCAȚIONAL

ROMANȚE PENTRU MAI TÂRZIU (1908)

Lui Tilică Burillianu

*Je hais le mouvement qui déplace les lignes
Et jamais je ne pleure et jamais je ne ris.*

Charles Baudelaire

Romanta noului venit

Străinule ce bați la poartă,
De unde vii
Și cine ești?...
Străinule de lumea noastră,
Răspunde-ne de unde vii,
Prin care lumi trăiși coșmarul nepovestitelor povești
Și-n care stea gășiși culoarea decoloratei nebunii?...

De unde vin?...
De unde pot veni, când ochii-mi,
Plini de regrete și tristeți,
Par două candelă aprinse în cripta morților poeți?
Priviți...
Sandalele-mi sunt rupte,

Iar toga ce mi-o dete-Apollo
În noaptea când pornii spre voi
Abia-și mai flutură albastrul de-a lungul umerilor goi.
Sunt gol —
Căci calea-mi fuse lungă
Și-n calea mea-întâlnii pe rând
Pe toți câți vrură să vă vândă
Podoabe noi ce nu se vând,
Pe cei ce vrură să vă cânte romanze noi,
Pe cei ce vrură
Să vă-ndrumeze spre mai bine —
Spre-acel frumos întrezărit
În armoniile eterne
Dintr-un sfârșit
Și-un infinit,
Pe cei ce v-au adus lumina,
Pe cei ce i-ați primit cu ură
Și i-ați gonit cu pietre —
Pietre ce s-or preface-n pedestale
În clipa când vă va cuprinde beția altor ideale!...

De unde vin?
Eu vin din lumea creată dincolo de zare —
Din lumea-n care n-a fost nimeni din voi,
Eu vin din lumea-n care
Nu-i ceru-albastru,
Și copacii nu-s verzi, așa cum sunt la voi,
Din lumea Nimfelor ce-așteaptă sosirea Faunilor goi,
Din lumea cupelor deșarte și totuși pline-n orice clipă,
Din lumea ultimului cântec,
Purtat pe-a berzelor aripă

Din țărăm în țărăm,
Din țară-n țară,
Din om în om,
Din gură-n gură, —
Din lumea celor patru vânturi
Și patru puncte cardinale!...

Deschideți poarta dar,
Și-n cale
Ieșiți-mi toți cu foi de laur,
Iar voi, ce măsurăți cu versul gândurile ce n-au măsură,
Veniți în jurul meu degrabă,
Și-n cântul lirelor de aur,
Porniți cu mine împreună
Spre lumea-n care nu-s castele cu punți
Și șanțuri feudale,
Nici ruginite porți de-aramă, la care bat cei noi sosiți...
Veniți cu toții cât mai e vreme,
Și mai puteți cânta —
Veniți!...
Veniți, să vă aprind în suflet lumina stinselor făclii
Și-n versuri fantasmagoria și vraja noilor magii!
Iar cânturile voastre —
Cânturi cu care azi cerșiți o pâine
Să le-ncunun cu strălucire aureolelor de mâine!...

Dar poarta a rămas închisă la glasul artei viitoare.

.....

Era prin *anul una mie și nouă sute opt* – îmi pare.

La poarta celor care dorm

Lui Dimitrie Anghel

Hei, cântăreț!...
Oprește-ți truditul pas...
Nu știi
Că-aci-i sfârșitul celor ce-au început cei vii?...
Și nu știi că-n grădina din dosu-acestei porți
Începe, nouă, lumea sfârșită de cei morți?...

.....

Ești obosit — se vede
Ce drumuri prăfuite
Bătătoriși, sărmane cercetător prin stele
De frumuseți bizare și armonii smintite?
Tu, ce-ți târăști scheletul prin fața porții mele,
Ce nu găsiși în viață așteaptă să-ți dau eu.

Vezi poarta-aceasta verde?
E poarta mea...
De vrei
Să-nveți și tu povestea aleilor de tei

Sub care zac tăcute părerile de rău,
 De vrei să-i știi pe nume toți morții ce-mi hrănesc
 Cu trupul lor pământul grădinii,
 Și de porți
 Și tu ca alții-n suflet respectul pentru morți,
 Oprește-te la poartă și bate de trei ori...

.....
 Bine-ai venit!
 Privește ce tei bătrâni umbresc
 Pe cei culcați sub stratul de iarbă și de flori!...
 Și ce miros de viață!...
 Și teii, ce parfum
 De sâhuri decoltate împrăștie pe-alee —
 Or, tu cunoști parfumuri de carne de femeie.
 Nu?
 Parc-ai fi în parcul vreunui castel regesc
 În care se serbează orgiile de seară —
 Cei morți sunt înăuntru, iar viii sunt pe-afară!...

Pe câți grăbiți ca tine nu i-a oprit din drum
 Grădina mea!...
 Privește-i aleile de-aproape —
 Nisipu-i praf de aur, și-n frunzele de tei
 Verzi stofe de mătase s-ascund ca și sub pleoape,
 Nu flori, ci ochi...
 Privește-i...
 Nu sunt și ochii *Ei*?...

.....
 Și-acum mai pleci?
 Răspunde-mi, sărman cercetător

De frumuseți bizare și armonii smintite —
Tu, ce bătuși în viață la poarta tuturor
Și nu-ntâlniși în cale decât porți zăvorâte!...

Iar cântărețul care plângea, strângând la sân
Chitara cu trei strune, răspunde:

— Nu...

Rămân!...